

Sukellus syvälle kauneuteen – URAJUTTUJA osa 13

Mihin ammatillinen koulutus voi viedä ja millaisiin töihin sen kautta voi päästä? Jokaisessa jaksossa juontaja Maija Peltomäen vieraaksi saapuu yksi ammattikoulun käynyt tai sitä käyvä henkilö kertomaan oman uratarinansa. Miten haaveista tuli totta vai tuliko sittenkään? Sarja on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa (ESR) Sata uraa ammatillisesta! -hanketta.

Jakson vieraana on Emotionissa myyjänä työskentelevä Veera Niemi. Hän on valmistunut WinNovasta kosmetiikkaneuvojaksi ja on alanvaihdon myötä unelma-ammattissaan asiakaspalvelun, kauneuden ja meikkaamisen parissa. Veera toimi vuosia parturi-kampaajana ja mm. kaupan alan töissä sekä perhepäivähoitajana. Hän lähti aikuisena opiskelemaan uutta ammattia ja yllättyi. Mikä yllätti Veeran alanvaihdossa ja aikuisopiskelussa? Millaista on kosmetiikkamyymän työ ja millaisia ominaisuuksia se vaatii? Mikä ero on kosmetologilla ja kosmetiikkaneuvojalla?

Äänitteen kesto: 18 min

MP: Maija Peltomäki, juontaja

VN: Veera Niemi, vieras

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Hei, tervetuloa kuuntelemaan URAJUTTUJA podcastia. Minä olen Maija Peltomäki ja toimin tämän podcast-sarjan juontajana. Tämän podcastin tarkoituksena on tuoda esille monipuolisesti erilaisia uratarinoita: minne ihmiset ovat löytäneet tiensä ammatillisen koulutuksen jälkeen. Hyppää mukaan!

[tunnusmusiikki alkaa soida]

MP: Tällä kertaa meillä on vieraana Veera Niemi, tervetuloa.

VN: Kiitos.

MP: Lähdetään liikkeelle, ihan siitä, että kerro ensiksi meille vähän sun opiskelu-urasta, että mitä olet opiskellut?

VN: Opiskelin itselleni kosmetiikkaneuvojan tutkinnon, siihen meni vähän reilu vuosi, että sain tittelin alle.

MP: Joo. No jos vähän peilataan sun työuraan eli kertositko vähän, että missä olet ollut töissä, jos aattelee vähän niin kun tähän päivään asti, että onko erilaisia työkokemuksia?

VN: No on aika kattava historia kyllä, et peruskoulutukselta olen parturi-kampaaja. Niitä hommia tehny sitte päälle seitemmän vuotta aikanaan. Mut sit aina jostain syystä kulkeutunut tonne kaupan alalle, ja erilaisissa kaupan alan liikkeissä oon tehnyt erilaisia jaksoja. Ja sitten lisäksi vielä perhepäivähoitajana ollut pariin otteeseen. Et aina vähän elämäntilanteen ja työtilanteen mukaan menny, että on ollut aika semmonen vaiherikas niin ku tausta.

MP: Joo. No, nyt kun kerroit vähän, et on ollu monenlaisia niin ku työkokemuksia, niin osaatko aatella, et miten sinusta tuli sinä? Eli tavallaan se, et miten nää polut on niin ku johtanut siihen, missä ehkä nyt olet.

VN: No kyl se varmaan, niin kun tuo kosmetiikka ja hiusten laittaminen, se on ollut niin kun, jo ennen kun kampaajaksi päädyin, et ihan pienestä pitäen oon tykännyt niin ku laittautua ja aina se on ollut niin ku jollain tavalla seurannut siellä taustalla, et ehkä jonain päivänä teen sitä itseään. Mutta tota sitten kuitenkin on ollut, ehkä odottanut sitä oikeaa hetkeä tavallaan, niin ku et se

opiskeluväylä löytyy sitten myös, koska tavoitteena oli saada semmonen ei montaa vuotta kestävä opiskelu. Että tota koen ennemmin olevani semmonen tekijätyyppi, niin sitte sen kautta.

MP: Joo, eli siel oli selkeesti semmosta aiempaa kiinnostusta niin kun aihepiiriin.

VN: Kyllä.

MP: Se ohjas sitte. No, miten päädyit sitte nykyseen työhösi? Mennään siihenki vielä myöhemmin paremmin, mutta mikä oli tavallaan se polku, miten päädyit?

VN: No mul oli sit tosiaan edessä alanvaihto, parturi-kampaajan ammatti ei sopinut enää. Ja sit oli edessä se uuden ammatin löytäminen. Ja mulle selvisi, että esimerkiksi työvoimatoimiston kautta, voi olla jopa puoli vuotta yhdessä työpaikassa kerrallaan kokeilussa. Ja sitten mä olin myymäläpäällikköön yhteydessä Emotioniin, ja tosiaan sitte sain sen ensimmäisen puolen vuoden pestin siitä. Ja sit menin toiseen paikkaan ja työharjotteluun sit kans, et vuoden päästä siit ekast harjottelusta, niin olin sit jo uudelleen Emotionissa työkokeilussa, ja se oli jo kolmen kuukauden pätkä suunniteltu. Ja se oli se, mikä sit niin kun avasi sen tien, niin kun lopullisesti, et oli ehtiny kysyttelemään ajatusta itsessään ja löytämään sen, että kuinka paljon tosta työstä nautintaan.

MP: Aika hieno tarina pohjalla, joo. No, mitä ajattelet sitte, että kun oot käyny koulutusta, ja aiemmin sanoit jo et parturi-kampaaja koulutuksenkin. Niin mitä ajattelet, et tää ammatillinen koulutus on antanut niin ku eväitä sinne työelämään?

VN: No toki tietenki opiskelutapa on eri, ku vertaa sitä, et on ollu sillon kaksikymppinen, kun ammattikoulua kävi. Sillon se opiskelu on ollu ihan erityyppistä. Eli nyt piti vähän niin ku ensinnäkin opetella opiskelemaan eri tavalla. Ei se käynykään samalla tavalla, ko sillon aiemmin. Et justiin kotona itse etänä tekee jotain, ni se on ollu toisaalta myös hyvä, että on pystynyt saamaan sen keskittymisrauhan paremmin kotona, kun ryhmässä koulussa ois ollu. Mut et paljon tuli sellastakin niin ku tietoa ja aineistoa, mitä en ehkä osannut myöskään odottaa, kuinka laaja-alainen tieto sieltä täytyy niin ku kaivaa esiin. Että tavallaan tuli ne perus osa-alueet kyllä hyvin selkeästi koulun taholta ilmi, mutta se että kuinka syvälle siihen piti itse sitte sukeltaa, niin se vei kyllä aikaa, mutta kannatti.

MP: No mennään vähän tähän nykyiseen työpaikkaasi. Eli kerro nykyisestä työstäsi.

VN: No siis myyjänä Emotionissa ja siellähän asiakaspalvelu on se pääprioriteetti, millä mennään. Jokanen päivä on niin hyvin erilainen, vaikka perusrunko on hyvin sama, että työn kesto on suurin piirtein sama, ja työajat on tietty erilaisia ja asiakkaat liikkuu eri tavalla eri päivien aikaan, niin ku kellonaikojen mukaan. Mut kyl siinä on paljon sellasta yleistä, niin kun siisteyden ylläpitämistä. Sit jos on kuormapäivä, ni sitten puretaan kuormaa ja hyllytetään tuotteita. No hyllytetään tuotteita oikeestaan joka välissä, ja se on vähän tämä vanha sanonta, että tuo tullessas ja vie mennessäs, ni se pätee siihenkin, että se mitä ohi kulkiessaan aina hyllyssä huomaa puutteita tai järjestyksen puutteita, niin siel tarvii niin ku tehdä koko ajan ja kaikki aistit tarvii olla käytössä, jotta ehtii huomioimaan jokaisen asiakkaan. Ja se asiakaspalvelu, mitä menee, niin se vaihtelevuus tulee siitä, että joitain asiakkaita voi palvella hetken vaan ja sit joihinki saa myös paneutuu vähän pidempään aikaan, et selvitetään tarkemmin niitä tarpeita ja tuotteita. Ni erittäin vaihtelevaa työtä ja tosi hektistä välillä, mutta ihanaa.

MP: Kuuluuko siihe sun työhös myös tämmöne henkilökohtanen ihonhoidon ohjaus, et joku asiakas voi tulla sun luokse ja kertoo, että mul on tämmöne ja tämmöne ihotyyppi, ni minkälaisia suosittelisit? Miten näitä käytetään tai jotai tän tyyppisiä?

VN: Joo kuuluu, se on oikeestaan niin ku varmaan kans se päätyö, mikä siinä kuitenkin sit on. Vaikka myyn paljon erilaisia tuotteita, myös kuuluu se, että kampaamotuotteista täytyy myös tietää, koska kampaamohan on meillä siinä samassa. Mutta tota se on hyvin kokonaisvaltaista ihmisen hoivaamista myös, että päästä varpaisiin eri tuotteita.

MP: Joo, täytyy olla aika laaja tuotetietämys myöskin.

VN: Joo. Et tässä kohtaa itse olen ehkä vähän alussa vielä, koska sit mitä kaikkea toi koulu tuo tullessaan, et mitenkä paljon sitä tietoa oikeesti voi hakea kaikkien eri sivustojen kautta, niin siihen menee vapaa-ajallakin mukavasti aikaa. Mutta se kannattaa kyllä ja on mukavaa, kun pystyy auttamaan erilaisia ihmisiä ja erilaisissa ongelmissa myös. Ja sitten siitä tulee myös se myönteinen palaute aika piankin.

MP: Joo, no onko työnantajapuolelta sit jotain tämmösiä täsmäkoulutuksii jostain tuotteista?

VN: Ajoittain juu, ja sitten erilaiset brändit kouluttaa. Nyt on ollut jonku verran mahdollisuus sitte myös niin kun netin välityksellä hypätä koulutuksiin mukaan, koska enää edustajat ei pääse konkreettisesti paikalle koronatilanteen vuoksi. Toivottavasti se muuttuis jossain vaiheessa, koska sekin olis kiva, että ammattilainen tulee meille näyttämään konkreettisesti jotain.

MP: Totta. No mitä sanoisit, mikä on parasta, joku yks juttu, mikä on parasta omassa työssäsi?

VN: Kyl se myyminen on parasta. [Naurahtaa].

MP: [Naurahtaa]. Se on verissä.

VN: Se on veressä itse asiassa kyllä, verenperintönä tulee. Et se on se, missä voi oikeen niin ku liekehtiä hyvän päivän aikana.

MP: Ihana, näkee oikee, jos näkis kuulijat sinut, ni sinul oikee silmät sytty, ku sanoit tämän.

VN: [Naurahtaa] Joo. Et tykkään kyllä. Se on ollu niin kun iso, se on iso osa mua ollu niinku aina. Et nyt on jotenki niin ku viel ihan superihanaa saada tehdä sitä niin, että se saa näkyä ja se saa niin ku loistaa siellä. Niin ku et asiakkaalleki tulee semmone olo, ja olen saanut myös asiakkailta kehuja, että ihanaa sä myit tän tosi hienosti mulle.

MP: Ihana palaute. Joo, no mitä sanoisit, minkälaista osaamista työsi vaatii ja minkälainen tyyppi pärjää sun työssä? Sä kerroitki tässä vähän jo elementtejä, mut mitkä ois semmoset?

VN: No siin on niin ku tärkeitä justiin se, että no ensinnäki, et on suhteellisen iso työryhmä. Että on sopeutumiskykyinen sitten, et meitä on monta siellä. Ja tota paineensietokyky, sosiaalisuus, ne on ihan tärkeimpiä. Sit on totta kai ulospäinsuuntautunut ihminen pärjää asiakaspalvelussa ihan takuuvarmasti. Ei oo ihmispelkoa, että uskaltaa varmasti mennä kohtaamaan erimaalaisia ja erikäisiä ihmisiä, myös ihan niit nuorimpiakin, mutta myös niitä iäkkäämpiä. Ja tarkkuutta, huolellisuutta. Sitten kun on kiireellisempi päivä, ni silloin täytyy pystyy tekee ne samat työtehtävät, mut ehkä vähän ripeytettynä. Tota toki virheitäki kaikille sattuu, se on ihan normaalia ja inhimillistä, mutta silloin kun on jonoa kassalla, niin hymy ei saa hyytyä, vaikka ois kuinka väsynyt tai muuta. Että silloin painetaan, painetaan kyllä enemmän.

MP: No sitte vähän muutama kysymys tohon kosmetiikkaneuvojan tehtävään tai opiskeluun. Eli miten päädyit, sä kerroitki vähän, että sul oli se ajatus, et tämmönen kiinnostaa ja sit, et voinu niit parturi-kampaajan tehtävii enää, ni oliko jotain muuta, mikä tavallaan ajo sit tähän koulutukseen? Tuleeko mieleen?

VN: No, ehkä se salainen haave sieltä teinityöstä saakka, kun ensimmäisiä kertoja oli ollut laivaristeilyllä ja siellä parfymeriassa ne tuoksut ja kaikki. Ja kun oma äiti on ollut kosmetiikasta kiinnostunu myös aina, ni mä olen tavallaan niin ku kasvanu siinä. Ja sit just se, et kunpa sitä sais joskus tehdä itsekin, ni kyl se oli niin ku se viimeinen sysäys.

MP: Joo, siitä lähti ajatus.

VN: Mm..m.

MP: Joo. No oliko jotain tiettyi odotuksia koulutukselle tai mitä koulutus piti sisällään? Siitäkin oot jo vähän avannut, mutta tuleeko mieleen?

VN: No en oikee osannu odottaa mitään, että juuri niin ku aiemmin sanoin, että se oli niin erilaista löytää se, miten opiskella näin aikuisena.

MP: Niin joo.

VN: Kun sillon nuorempana, ni se oli, se oli totta kai eri asia.

MP: No osaatko kertoa kuulijoille, ku varmaa tää kiinnostaa, saattaa moniakin kiinnostaa tämmöne urapolku, niin mikä ero on kosmetologilla ja kosmetiikkaneuvojalla?

VN: Sellanen ero, että kosmetologihan on se, kuka tekee niitä kasvohoitoja, jalkahoitoja, käsihoitoja, vartalohoitoja, mutta minä kosmetiikkaneuvojana, mun kuuluu myös tietää näistä, mutta mä en varsinaisesti tee niitä hoitoja. Et ohjaan ennemmin siel myymälän puolella, enkä niin konkreettisesti sitten asiakkaalle ole tekemässä niitä.

MP: Et ole niin iholla, voisko sanoo näin?

VN: En ihan niin iholla. [Naurahtaa].

MP: Joo, joo. No kenelle sä voisit suositella tätä opiskelua kosmetiikkaneuvojaksi?

VN: No esimerkiksi just sellaselle sosiaaliselle ja iloselle ihmiselle, joka tykkää olla ihmisten parissa, tykkää kosmetiikasta ja on kiinnostunut siitä ja on kiinnostunut niin kun kehittämään itseään siin myyntityössä joka päivä, koska sillon siitä saa sen suodun ilon myös. Ja sit ehkä juurikin sellaiselle, jolle ei ihan se oma ammatti ole enää se vaihtoehto, mitä tekee. Ni sitte tää on kevyt fyysinen työ yläkropalta. Mutta sitten taas, jos on vähän kehot jalat, ni sit taas en välttämät suosittele, koska seisomatyö. Että tota vähän voisin suositella vähän jokaiselle, koska on erittäin kaunis ympäristö olla työssä ja on miellyttävä seurata sitä. Ja niin ku se asiakkaitten kirjo on niin laaja, että työstä saa paljon iloa.

MP: Monipuolista.

VN: On.

MP: Joo. No sitte tähän loppuu tämmösii lyhyitä hauskoja kysymyksiä, mihin voit ihan nopeesti aina vastata, mitä tulee ensiks mieleen. Mikä oli sun lapsuuden haaveammatti?

VN: Tää oli helppo, se oli ratsastuksenopettaja.

MP: Noniin, eli hevoset on ollut lähellä sydäntä.

VN: Joo.

MP: No, mitä olisi kehitettävää?

VN: Minussa itsessäni? No varmaan vähän vois olla vähän rauhallisempi välillä, olen aika eläväinen. Niin sitten, sitten pystyisin hiukan olemaan rauhallisempi joissain tilanteissa.

MP: Joo, no missä olet erityisen hyvä?

VN: Kyl mä se myyjä olen.

MP: Jes, se näkyy sinusta. No, mikä on sun intohimo?

VN: Meikkaaminen, kyllä, tää ei ollu kans kauhee vaikee.

MP: Se menee hyvin nyt yksii tän kans, mitä teet työksi. No mistä turhaudut?

VN: Öö, epärehellisistä ja semmosista vilpillisistä ihmisistä, ketkä ei osaa, niin ku myöntää omia virheitään, se on turhauttavaa.

MP: Joo. No mikä saa sut nauramaan?

VN: Mun puoliso.

MP: Aika kiva asia. No mikä on sun salainen pahe?

VN: Ei se oo salainen, kyl se on ihan julkinen, suklaa.

MP: [Naurahtaa]. Tää on kyl muute aika monel vieraalla, ja tunnistan sen itsestänikin. No mikä on sun lempipaikka?

VN: Sohva talvis aikaa ja sitten terassisohva tälleen lämpimänä aikana.

MP: Paikka vaan vaihtuu.

VN: Joo.

MP: No sitten lopuksi pari kysymystä. Mikä olis sun neuvosi itsellesi, kun olet opiskellut ammattikoulussa?

VN: Se että, ei ehkä ois tarvinnu olla niin kova suorittamaan, vaan ois niin ku rauhallisesti yrittänyt sisäistää niitä opittuja asioita, että ne ois jääny niin ku lempeämmällä tavalla mieleen.

MP: Joo. No mitä haluaisit sanoa nyt ammattikoulua käyville opiskelijoille neuvoksi?

VN: Ehkä semmonen, et vaikka on erityinen elämänvaihe olla myös nuori, ja se tulevaisuus on kaikki niin ku auki vielä, ni silti muistais suhtautua vakavasti siihen koulutukseen ja koulussa olemiseen. Opettajat tekee siellä joka päivä omaa työtä ja tekevät parhaansa sen suhteen, et ne oppilaat ottaisi siitä opiskeen. Niin siitä on iso hyöty sitte, kun he valmistuu. Et se kolme vuotta, menee kuitenkin tosi nopeesti, ja sit ei oo enää pakko opiskella. Mut et, vaikka se nuoruus vielä siellä on toisaalla alla, ni sitten pystyis myös antamaan sen panostuksen sille koululle, koska sitten on huomattavasti helpompi päästä työelämään kiinni.

MP: Hyvä vastaus. Kiitos haastattelusta.

VN: Kiitos.

Tämä podcast-jakso on tuotettu osana Keski-Suomen Ely-keskuksen rahoittamaa ESR-hanketta Sata uraa ammatillisesta!. Hanke kehittää koulutuksesta työelämään ja työelämästä koulutukseen siirtymistä tukevia jatkuvan oppimisen menetelmiä ja palveluita. Hanke monipuolistaa koulutuksen ja työelämän vuorovaikutusta sekä yhteistyötä. Hanketta koordinoi Winnova, osatoteuttajia ovat Kankaanpään opisto ja Sataedu.

[Tunnusmusiikki alkaa soida]